

[Mejdahl]

ke virkning for personfradraget. Dette gælder udgifter efter bilstandslovens § 42, i det omfang de er affødt af uddannelsen eller af modtagerens handicap – f.eks. skolepenge, kursusudgifter, nødvendige bøger og udgifter til transport til og fra uddannelsesstedet. Der tilsigtes ingen ændring heraf, og der vil derfor også efter forslaget kunne gives skattefrit tilskud til disse særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicappet.

Det andet punkt er de ydelser, der udbetales ved flerbørnsfødsler, og særlige ydelser ved adoption. Ydelserne foreslås gjort skattefrie.

For det tredje er der fremsat et forslag om at indføre en godtgørelse til forældre med alvorligt syge børn under 14 år. Også denne godtgørelse foreslås gjort skattefrie.

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Glistrup (FP):

Dansk skattelovgivning er noget rod. Det gælder også den del af dansk skattelovgivning, som beskæftiger sig med, hvordan sociale ydelser skal behandles rent skatteteknisk. Vi har bestemmelser, der siger, at noget skal være skattepligtigt, vi har andre bestemmelser, der siger, at andre sociale ydelser skal være skattefrie, og vi har endelig en lang række tilfælde, hvor man i og for sig rider på begge heste og gør det lidt skattepligtigt og lidt skattefrit med nogle forskellige mellemløsninger. Og der er ingen, der kan finde nogen som helst hverken skattepolitisk eller socialpolitisk linje og sammenhæng mellem alle de forskellige myriader af regler af den ene og anden art.

Det er jo det, der nødvendiggør, at skatteministeren må følge op i halen på socialministeren, hver gang hun har fået gennemført et eller andet inden for sociallovgivningen; så bliver det nødvendigt at lave nogle skatteregler og fastsætte, om de sociale ydelser, der er lavet, skal være dobbelt så store, som nogle havde regnet med, eller de skal være halvt så store, som andre havde regnet med. For det er jo reelt det, vi gør, når vi bestemmer, om noget skal være skattepligtigt eller det skal være skattefrit.

Og dér tør det nok siges, at skatteministeren i det foreliggende lovforslag springer over, hvor gærdet er lavest. Han kører jo bare på den melodi, at hvad enten han gør tingene skattepligtige eller skattefrie, så skriver han, at det gør han, fordi det var meningen og det var forudsat, da

sociallovgivningen blev gennemført. Det er selvfølgelig meget let at skrive, at det var meningen på det tidspunkt, men så var det jo rart, om han viste, hvor det står henne, enten at det var meningen, at det skulle være det ene, eller at det var meningen, at det skulle være det andet.

Det står, så vidt vi har kunnet finde efter samråd mellem vore socialfolk og vore skattefolk i Fremskridtspartiet, ikke nogen steder. Det er simpelt hen noget, ministeren trækker ned fra den blå luft, når han siger: Sådan var det altså meningen. For havde det været meningen, dengang man gennemførte socialloven, så havde man jo nok skrevet udtrykkeligt, at det her altså skal behandles på den eller den måde skattemæssigt.

Hvis man kan godtgøre, at Fremskridtspartiet i forbindelse med behandlingen af en eller anden sociallov er gået ind for en bestemt løsning, så vedgår vi selvfølgelig arv og gæld fra vore socialordførere, men så længe det ikke er tilfældet, må vi foretage en rent skattemæssig vurdering af det.

Når man går alle de mange regler igennem, som ministeren har i dette forslag, så er det således, at vi ud fra rent skattetekniske betragtninger kommer til det samme resultat som ministeren i alle tilfælde undtagen to.

De to tilfælde, hvor vi ikke kan følge ministeren, er de umoralske regler, som vi fik påtvunget i forbindelse med finanslovbehandlingen, om, at fordrukne fædre skulle have nogle flere penge til at gå på værtshus for, at modesyge mødre skulle kunne rende hen til modehandleren, at taxachaufførerne fire gange om året skulle få større omsætning, fordi der bliver udsendt børnecheck, og hvad det ellers var for nogle fjollerier, vi fik ind i finanslovsforliget om at skulle smide 310 mio. kr. ud til Sodoma og Gomorra-forlystelser. For det var faktisk det, de 310 mio. kr., som var udtrykt i den såkaldte børnepakke, gik ud på.

Og nu vil skatteministeren så – uden at have konsulteret finanslovsparterne – have, at man pludselig skal gøre 34 mio. kr. af disse penge skattefrie, til trods for at vi selvfølgelig gik ud fra, da vi indgik finanslovsforliget, at beløbet skulle behandles efter statsskattelovens § 4, efter den ganske almindelige regel om, at det var skattepligtigt.